

Litanie Jana Pavla II.

Otče, věčná lásko,
která jsi nám skrze Marii
dala Krista, smiluj se nad námi.
Kriste, tělo a krvi Panny Marie,
smiluj se nad námi.
Duchu svatý, který jsi způsobil
v Marii největší dílo milosti,
smiluj se nad námi.

Maria, plná milosti, oroduj za nás.
Maria, jitřenko spásy,
Maria, obraze a vzore církve,
Maria, nejmilovanější matko církve,
Maria, vůdkyně Božího lidu,
Maria, slávo Boží milosti,
Maria, vůdkyně pokorných a chudých,
Maria, vzore ve zkouškách víry,
Maria, spojená s Kristem v nepochopení a bolesti,
Maria, věrná Kristu až do jeho smrti na kříži,
Maria, obraz a zrcadlo tajemství Krista,
Maria, matko Krista a matko lidí,
Maria, dokonalá v obětování lásky,
Maria, matko všech bratří v Kristu,
Maria, mateřská prostřednice církve a lidí,
Maria, Kristova spolupracovnice na spáse,
Maria, matko oslaveného Pána,
Maria, která nás vedeš k eucharistii...

Anděl POCHOPENÍ

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

Psychologie se snaží uzdravit nemocného člověka tím, že ho chápe, nehodnotí ho, neposuzuje, neodsuzuje, ať vypráví cokoli. Když člověk cítí, že je chápán, je schopen vypovědět všechno, co je v něm, nic ze strachu nezatajuje. Cítí, že bude všechno dobře přijato, protože mu tento člověk rozumí, a tím mu umožňuje, aby lépe rozuměl sám sobě. Ten, který mě chápe, aniž by mě soudil - natož aby mě odsuzoval - na mne působí hojivě, osvobuzujícím. Konečně se mohu svěřit s tím, co mě už dávno tíží, co jsem "zatloukal", protože jsem se za to styděl, jelikož to neodpovídalo mým morálním představám. Tím, že to otevřeně vyřknu před druhým, ztrácí to svůj jed. Nepotřebuji už vynakládat veškerou svou energii na to, abych zatajoval všechno nepříjemné a nevyslovitelné. Teď to vychází na světlo a tak mám reálnou naději na změnu.

Kdo mi rozumí, kdo mne chápe, jako by mne vzal za ruku, podepřel mě; zná moji labilitu a svým pochopením mi dodává vnitřní stabilitu. Přebírá na sebe mnohé z mých problémů. Já jsem slabý, ale on nezakolísá; stojí při mně až do konce. Při návštěvě anděla pochopení se učím formulovat svůj názor, stát za ním. Pozvolna získávám stabilitu. Už se

nepotácím jako třtina větrem se klátící, jako když jsem nevěděl, jak to se mnou je. Mohu pochopit sám sebe, protože mě chápe někdo jiný, a tím je mi oporou, abych ve svém životě vytrval.

O dvojici přátel říkáme, že si skvěle rozumějí. Já netoužím jen po někom, kdo mi rozumí nýbrž po někom, v kom bych rozuměl sám sobě. Lidé, kteří si vzájemně rozumějí, kteří nemají mezi sebou věčná nedorozumění, jsou spolu zadobře. Žijí v dobrém vzájemném poměru, tvoří společenství. Jeden ponechává druhému jeho vlastní specifikum a nemusí se podle něho řídit. Smí být takový, jaký je. Smí se tvářit, jak se cítí. Rozumět si znamená, že jeden druhého nevyužívá pro sebe, nýbrž že tu vládne oboustranný dobrý vztah. To se však daří jen tehdy, pokud je každý v harmonii se sebou samým. Příteli porozumím jen tehdy dobře, porozumím-li sám sobě, mám-li dostatečné sebezpoznání. Stojím-li jen tehdy, když mě druhý podpírá, jsem na něm závislý - a to je proti mé důstojnosti. Abych porozuměl sobě, potřebuji anděla pochopení. Ten mi rozumí lépe, než rozumím já sobě. Vidí ve mně i to, co je uvnitř skryto a nač se ani neodvažuji pohlédnout. Vidí to, aniž hodnotí. Vidí a rozumí, což mi umožňuje uvidět se takový, jaký

jsem, porozumět sám sobě s a stát za vším, co se ve mně vynoří.

Porozumění léčí. Při pastoračním pohovoru je mi vždy dobře, když ten druhý cítí, že je pochopen. Náhle vzniká intenzivní pocit blízkosti: můj partner se napřímí, rozšíří se mu srdce. Pochopením se mu dostává nového postavení. Opět může dýchat. Pryč je všechna úzkost, že není dosti dobrý, protože nesmí být takový, jaký je. Opět ucítí půdu pod

nohama. Proto ti přeji, aby ses setkal s mnoha anděly pochopení, kteří by ti zprostředkovali novu stabilitu. A přeji ti, abys i ty směl být andělem porozumění pro druhé. Poznáš, jak ti bude dobře, až ti někdo druhý řekne: "Cítím, že mi rozumíš. Jsem s tebou rád. Jak je to dobré při tobě stát. Ty si stoupneš přede mne a odsouzení druhých mě nezasáhnou. Ve tvé blízkosti mi je dobře."

DOBŘE RÁNO ANTONÍNE - miluji Tě, přeji Ti hezký den. Tak nějak mě oslovil Bůh, když jsem dnes ráno otevřel okno a uviděl nádhernou duhu nad Forest Hills. Duha je pro mě pokaždé znamení Boží přízně a zaslíbení, že Bůh nesešle katastrofu na zem, ale požehnání. Poprvé to tak udělal po potopě, když ukázal duhu Noemovi.

Dnes je zrovna 21. dubna - přesně 25 let od návštěvy papeže Jana Pavla II. v Československu. 22. dubna jsem měl tu čest sloužit jako jáhen při mši svaté, kterou celebroidal na posvátném Velehradě. On byl tehdy ta duha Boží přízně pro náš národ.

Finálový zápas “play off“, který mnozí z nás sledovali před dvěma týdny z noci na ráno 4. dubna, měl jako každý rok zcela jasného vítěze. Víím, že spousta “fanoušků” tomu opět nevěřila a skepticky poukazovala na nemožnost vítězství našeho “týmu”. Ale Pravda vyšla najevo a síla se opět projevila na straně, kde bychom to vůbec nečekali. Mám rád tyto závěrečné finálové zápasy každý rok. A oceňuji i to, že se nemusí platit vstupné. Je zadarmo, jenom se musí přijít trochu dříve na zápas, abych měl místo na sezení. Ještě pořád netušíte o jakém finále to píší? Ale ano, je to přece vítězství našeho Pána a všech jeho učedníků nad Zlem a Nepravdou. Velikonoce. Velká noc vítězství. Máme teď padesát dní na to, abychom zcela pochopili, o jaké vítězství skutečně jde, a do kterého týmu patříme. Požehnané svátky Soslání Ducha Svatého, které letos oslavíme 24. května, přeje *Fr. Antonín*.

P.S. Někdo vyfotil duhu tentýž den nad Coliseum, kde hraje New York Islanders letošní play off. Že by “hokejový bůh” přál Islanders vyhrát Stanley Cup? Necháme se překvapit.

Slova moudrých o Panně Marii

převzato
z www.maria.cz

Mariánská úcta je křesťanský oprávněná a správná. Nebyla to dobrá doba, když se někteří domnívali, že kvůli pravé úctě k Bohu je třeba přerušit spojení s Kristovou Matkou. Nedošlo k tomu ale náhodou. Člověk má totiž někdy sklon přeceňovat to, co miluje. Tak se do vztahu k Marii dostalo leccos přehnaného a blouznivého. K tomu přistupovaly vlivy legend a lidová touha obklopit milované postavy mimořádnými jevy a zázračnými událostmi. Toto napáchalo v oblasti mariánské úcty hodně zla. Nelze se proto divit, že se proti tomu zvedla kritika všeho druhu, oprávněná i neoprávněná, a že mnozí opravdoví lidé nenacházejí k Marii cestu. Chtějí se vymanit z přepjatostí a pokřivenin, nedokáží však rozlišovat, a proto bohužel odhazují vše. Je to ale veliká ztráta, protože dějiny zbožnosti ukazují, jak dokonale je propojena pravá mariánská úcta se smyslem pro křesťanskou pravdu a spásu.
(Romano Guardini)

Můj vztah k Marii, Ježíšově matce, byl dříve zkalen romantickým kultem, který v církvi vládl a ztrácel pomalu svůj obsah. Usouzenému, stísněnému člověku, který se namáhavě vleče pouští víry, totiž říká jen málo představa, že Maria je královnou - "a jakou"! Je představována jako bytost, která se nikdy nemýlila a ulicemi Nazareta chodila s úplně jasnou představou o všech věcech, neschopná hřešit a pochybovat... Z fanatického blouznění mnohých lidí se úplně vytratil pravdivý plodný teologický obsah úcty k té, která není ničím menším než Boží matkou a nemá zapotřebí jiných doporučení k tomu, abychom ji ctili. Tím nejlepším doporučením pro nás je evangelium! (Carlo Carretto)

Aby se mi nějaká řeč o Panně Marii líbila a prospívala mi, je třeba, abych viděla její skutečný život, ne život předpokládaný; a jsem si jistá, že její život musel být velice prostý. Ukazují nám ji mnohdy nepřístupnou. Bylo by však třeba ukázat, jak je možné ji napodobovat, zdůraznit její ctnosti, říci, že žila z víry jako my. Je dobré mluvit o jejích přednostech, ale nemá se mluvit jen o tom, jinak je to přehnané!

Kdyby nám raději byly ukázány Mariiny praktické ctnosti! Je jisté dobré mluvit o jejích přednostech, ale především je nutné, abychom ji mohli napodobovat. Ona má raději napodobování než obdivování. A její život byl tak prostý!

Ať je řeč o svaté Panně sebekrásnější, musí-li člověk po celou dobu říkat: 'Ach!... Ach! ...', má toho dost.
(sv. Terezie z Lisieux)

Tzv. mariánská zjevení jsou stále znovu novým podnětem k uctívání Marie na zvláštních místech. Nejznámějším z nich jsou francouzské Lurdy, kde Marii viděla roku 1858 dívka Bernadette. Ještě významnější byla pozdější Fatima v Portugalsku, kde byla v roce 1917 viděna třemi selskými dětmi. V osmdesátých letech 20. století se pak vyhledávaným místem mariánského zjevení stalo jugoslávské Medjugorje. Taková zjevení ale nejsou pro katolíky žádnými závaznými pravdami k věření. Jsou to soukromá zjevení zaměřená na zúčastněné osoby a zpravidla jen jimi vnímatelná. Nikoho k víře neza-

vazují. Boží zjevení závazné pro všechny bylo uzavřeno v apoštolské době.

La Salette
Francie

Journey to Jordan:

The most amazing Easter of my life

by Deacon Greg Kandra

ON A COLD and drizzly Saturday night, I found myself standing in a small, crowded Catholic church 6,000 miles away from my home parish in Queens, and I couldn't help but weep.

Dozens of people were holding candles. Incense filled the air. And a deacon climbed into the pulpit and began the familiar chant that I myself had sung just a week earlier in New York City. The notes were the same. The rolling rhythm was the same. But this time, they were words I didn't know, in a language I didn't understand.

The deacon was proclaiming "The Exsultet" in Arabic. I was standing in St. Peter's Roman Catholic Church in Amman, Jordan, and hearing, as if for the first time, the news of exultation and rejoicing—but with new words, a new language. A herald was announcing it in a way I'd never experienced. If anyone had any doubts, this much is certain: Christ's triumphant victory over death belongs to everyone.

I looked around. There were people of all ages, clasping their candles, the wax melting; they waited and listened as the words recounted that salvation had arrived. "Let this holy building shake with joy, filled with the mighty voices of the people."

The deacon finished; the Mass went on, with readings recounting the history of God's covenant with his people. I couldn't understand a word. But I knew exactly what was happening. And I felt a catch in my throat.

I knew the obvious: that every Catholic parish marks the arrival of Easter the same way. But suddenly, that abstract fact became concrete. Time and distance disappeared. Scenes like this were playing out in churches in Amman, as they had played out in churches in Jerusalem and Bangkok and San Juan and Brooklyn. Yes, we are catholic. We are secretaries and cops in Brooklyn; we're bartenders and bankers in Amman.

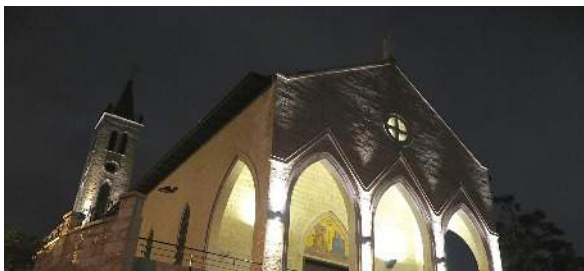

We are deacons in New York and in Jordan, chanting the same melody, proclaiming the same extraordinary news, each in our own tongue, for all the world to hear.

My God.

What a gift to be a part of this church and to share this vocation. And what a blessing. I've never experienced an Easter quite like this—and on two different days, no less. It was humbling, overwhelming, inspiring, mind-blowing...go ahead, pick an adjective. It was something I'll never forget. A day that began with a Muslim call to prayer ended with a Christian song of celebration—in Arabic.

We had to leave the liturgy early to head over to the nearby Melkite church, to experience their Easter Vigil. I'll have more on that later. For now, this is enough: He is risen, and our world—every corner of it—has been profoundly and permanently changed. **Alleluia.**

TAPS - Where and How Did It Start?

by George J. Svejda, Ph.D.

R EPORTEDLY, IT ALL began in 1862 during the Civil War, when Union Army Captain Robert Elli was with his men near Harrison's Landing in Virginia. The Confederate Army was on the other side of the narrow strip of land. During the night, Captain Elli heard the moans of a soldier, the Captain decided to risk his life and bring the stricken man back for medical attention.

When the Captain finally reached his own lines, he discovered it was actually a Confederate soldier, but the soldier was dead. The Captain lit a lantern and suddenly caught his breath and went numb with shock. In the dim light, he saw the face of the soldier. **It was his own son!** The boy had been studying music in the South when the war broke out. Without telling his father, the boy enlisted in the Confederate Army.

The Union Army granted the Captain a “limited burial” for his son. The Captain chose a bugler for a funeral dirge. He asked the bugler to play a series of musical notes he had found on a piece of paper in the pocket of the dead youth’s uniform. The haunting melody, we now know as “Taps” used at military funerals was born. The words are:

Day is done. Gone the sun. From the lakes. From the hills. From the sky. All is well. Safely rest. God is nigh.

Fading light. Dims the sight. And a star. Gems the sky. Gleaming bright. From afar. Drawing nigh. Falls the night.

Thanks and praise. For our days. Neath the sun. Neath the stars. Neath the sky As we go. This we know. God is high.

We now can have an even deeper respect for the song than we did before.

Always Remember:

Those Lost and Harmed While Serving Their Country.

Poděkování za 25 let kněžství

Milí přátelé, přijměte pozvání na oslavu poděkování za 25 let kněžství. Oslava se bude konat 17. května 2015 v kostele Panny Marie Karmelské v Astorii. Začneme mší svatou v obvyklý čas 10.30 am a potom se přesuneme do kafeterie přes cestu. Zde bude pro všechny malé občerstvení. Těším se na setkání s Vámi. Ze srdce zve Váš Fr. Antonín Kocurek, farář pro krajany v NYC.

Něco pro zasmání: převzato z české farnosti v Mnichově

Muži mají také city. Například cítí hlad.

Povzdech: Člověk si večer sedne k reklamě a oni mu do toho najednou pustí film!

Dnes mi doma vypadl na dvacet minut internet, tak jsem šel do obýváku popovídat si s rodinou. Jsou to docela milí lidé.

a nezasmání:

Americký turista se ptá na své první cestě na Kubě: “Co je nejlepší na vašem socialistickém režimu”? Odpověď zní: “Zdravotní péče zdarma a školní system zadarmo”. Druhá otázka: “Co je nejhorší”? Odpověď: “Snídaně, oběd a večeře”.

GRATULUJEME

Patrick Joseph Maidhof byl pokřtěn v neděli 26. dubna 2015 v kostele Panny Marie Karmelské v Astorii. Rodičům malého Patricka blahopřejeme a jemu přejeme Boží požehnání a krásnou cestu životem. Za celou komunitu v Astorii přeje Fr. Antonín

SBÍRKA NA OBRAZ PANNY MARIE HOSTÝNSKÉ

Stav sbírky

■ vybráno \$20 925 ■ zbývá \$4 075

V minulém období na obraz přispěli: Roman Matuška, Renata a Michal Krškovi, Miroslav Kašpar, Bohdan a Jiřina Kowalykovi, Zdenka J. Vomela, Elen Samek, Zdenka Rosenberg, Sharka Waldhof, Frank a Rose Macek, Alžběta Sýkora, Jan a Mária Tomečkovi, Růžena Bunžová, Irene Veselý, Dana Sáblíková, Helen Otypka, Zdenek Capek, Joseph a Maryann Danek.

Josef Toufar

Czech Center New York

321 East 73rd St, New York NY 10021

Dear Friends,

On the 8th and 10th May 2015 at 7pm we will be hosting the performance of the Modern Czech Opera, **Toufar**, the true story of Josef Toufar, a priest tortured to death by communist secret police, presented by the National Theater.

On May 10th at 4pm we will be screening the film adaption of the Opera, **Tomorrow There Will Be** (Zítřka se bude) about the 'show' trial of Milada Horáková. Thereafter there will be a question and answer session with her daughter Jana Kánská as well as holocaust survivor and opera sensation, Soňa Červená.

I look forward to meeting you.

Sincerely Barbara Karpětová Ph.D. Director

www.czechcenter.com Email: info@czechcenter.com Phone 646 422 3399

2. dubna - na Zelený čtvrtek papež František opět naznačil, že může - podobně jako jeho předchůdce Benedikt XVI. - předčasně rezignovat na svůj úřad.

2. dubna - v 9:37 večer před deseti lety zemřel sv. Jan Pavel II. Bylo to předvečer neděle Božího Milosrdenství - svátek, který Jan Pavel II. ustanovil.

10. dubna - úspěšná zprostředkovatelská mise kardinála Vlka. Odvolaný arcibiskup Róbert Bezák z Trnavy se snažil sejít s papežem už několikrát. Podařilo se to v pátek 10. dubna 2015.

12. dubna - papež František v neděli Božího Milosrdenství v kázání připomněl „tři velké neslýchané tragédie“ 20. století: nacismus, stalinismus a tu, která je „obecně nazývána první genocidou 20. století“, tedy masakr arménských obyvatel. Označení arménského konfliktu za genocidu vyvolalo ostrou reakci Turecka. To totiž považuje masakr za občanskou válku.

16. dubna - V letech 2005-2013 vzrostl počet pokřtěných katolíků na světě o 12 procent. V absolutních hodnotách se jedná o nárůst z 1,115 na 1,254 miliardy. Jelikož se zvýšil i počet obyvatel planety z 6,463 na 7,094 miliardy, lze změnu počtu katolíků vyjádřit hodnotou nárůstu z 17,3 % obyvatel na 17,7 %. Vyplývá to z nové statistické ročenky Annuarium Statisticum Ecclesiae 2013, kterou publikoval Vatikán.

17. dubna - ve věku 78 let zemřel kardinál Francis George, emeritní arcibiskup v Chicagu.

Ve dnech 21. a 22. dubna 2015 proběhlo v Praze 101. plenární zasedání českých a moravských biskupů. V úvodu jednání se biskupové a zástupci řeholí setkali s generálními vikáři a ekonomy českých i moravských diecézí. Společně jednali o možnostech vzájemné spolupráce v návaznosti na navrácení historického církevního majetku a o nastupujícím novým modelem církevního hospodaření.

23. dubna - v den svátku sv. Vojtěcha 23. dubna 2015 bylo v Praze zahájeno putování ostatků sv. Vojtěcha po českých a moravských kostelech a společenstvích zasvěceného života.

24. dubna - prezident Miloš Zeman se ve Vatikánu setkal s papežem Františkem. „Svatý otec přijal pozvání na Velehrad. Slíbil, že se tak stane v blízké době,“ uvedl Zeman po oficiální návštěvě Vatikánu.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci květnu: Zuzana Miriam Sykora 5. května, Alena Adamcová 6. května, Dominika Sikorjak 7. května, Gabriela Lehmová 8. května, Anna Fojtíková 9. května, Petr Dostálek 10. května, Marie Tomečková 10. května, Ida Spiskova 10. května, David Zeman, MD 12. května, Jana Fojtíková 18. května, Miroslav Zavadil 21. května, Ingrid Chybíková 25. května, Michelle Krska 28. května.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli: Kopecky, Bohdan a Jiřina Kowalykovi, William Jakovac, Pat a Ed Babor, Alžběta Sykora.

úmysly mší svatých v měsíci květnu 2015

	úmysl	dárce
Květen 2015		
1	Za + rodiče Josefa a Josefu Klusáčkovy	manželé Kowalykovi
3	Za + manžela Josepha Škrkoňa	Marcela a Joey Škrkoň
7	Za popraveného Brig. Gen. Františka Krátkého a zemřelou manželku Marii	Jiří a Hedvika Krátčí
10	Za naše maminky Mother's Day	
11	Za + manžela Martina Krále	Libuše Král
12	Za + Martina Krále	Anna Benáček
17	Za + rodiče Pončíkovy a čtyři syny	rodina Kocurkova
19	Za + Oldřicha Benáčka a Jülii Marešovou	Libuše Kral
24	Za rodiny Krskova, Zivrova a Sporkova	rodina Krškova
27	Za Jirku a Aničku Kořeňovských	manželé Kowalykovi
29	Za + manžela Václava Seiberta	Vlasta Seibert
30	Za + rodiče Seibertovy a Benešovy	Vlasta Seibert
31	Za Dominiku Sikorjak - první sv. přijímání	rodina Sikorjak

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a missi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>

Slávne osobnosti Slovenska - biskup Ján Vojtaššák

dokončení z minulého čísla

Dňa 5. 10. 1963 bol konečne po štrnástich rokoch rozhodnutím prezidenta republiky o amnestii prepustený na slobodu s podmienkou na sedem rokov. Túžil zvyšok svojho života stráviť doma na Slovensku pri synovcovi v Oravskej Lesnej. Už po troch týždňoch 28.10.1963, mu však bol Povereníctvom školstva nariadený trvalý pobyt v Domove dôchodcov pre kňazov v Senohrabochoch pri Prahe. Tam sa venoval – nakoľko mu bolo dovolené – pastoračii a duchovnej podpore kňazov i veriacich doma, na Slovensku. Zostavil memorandum, ktorým chcel upozorniť na nespravodlivosť spáchanú štátom voči Cirkvi. Napísal tiež pastiersky list kňazom Spišskej diecézy, ktorým ich vyzýval k opätovnej jednote a viere v Krista. Tieto snahy mu priniesli nové podozrievania zo strany štátnych úradov. Vypracoval taktiež podrobný plán územnej reorganizácie katolíckych diecéz na Slovensku, ktorý zaslal do Ríma.

Tu ochorel a bol prevezený bol do nemocnice v Říčanoch pri Prahe, kde 4. augusta 1965 zomrel. Stalo sa tak v 88. roku jeho života, v 64. roku jeho kňazstva a v 44. roku jeho biskupskej služby.

Pochovaný bol 7. augusta 1965 v rodnej obci Zákamenné. Na pohrebe sa zúčastnilo veľké množstvo ľudí zo Zákamenného, okolia i z celej diecézy aj napriek tomu, že štátne úrady zakázali autobusovú dopravu smerom do Zákamenného. Kňazov sa zúčastnilo asi 200. Pohrebné obrady vykonával biskup Ambróz Lazík, trnavský apoštolský administrátor. Mons. Viktor Trstenský o jeho hrobe v Zákamennom napísal: „Jeho hrob je živou kazateľňou, ktorá hlása potrebu boriť sa za Pravdu, prinášať za ňu žertvy, ba neváhať položiť za ňu aj životy.“

V roku 1990 bol rehabilitovaný zrušením rozsudku.

V roku 1996 sa začal proces blahorečenia Jána Vojtaššáka. Pápež Ján Pavol II. pri svojej návšteve Slovenska v roku 1995 priamo vyzval na začatie tohto beatifikačného procesu.

převzato z www.haligovce.fara.sk

